

Till Bokföringsnämnden

Vi ber att få överlämna synpunkter på nedanstående remiss.

Synpunkter på remiss avseende Bokföringsnämndens allmänna råd med tillhörande uttalande om byte mellan K-regelverk

Vi anser att utkastet **inte ska antas** som ett allmänt råd. Eftersom det inte föreligger någon rättslig skyldighet att tillämpa vare sig K 2 eller K3 är det helt poänglöst att uttala sig om byte mellan regelverken.

God redovisningssed beskriver redan hur byte av principer skall redovisas och vi anser att det saknas anledning att ytterligare införa regler i detta ämne. Det är orimligt att Bokföringsnämnden, BFN, ska reglera dessa frågor. Frågan är idag oreglerad trots att företag kan välja mellan olika regler och regelverk och det har inte förorsakat några problem i praktiken om företag vill byta mellan två goda redovisningsseder

Kommentarer till konsekvensutredningen

Vi anser att de bedömningar som sker i konsekvensutredningen saknar grund.

I punkt 2 anges att alternativet till att inte reglera frågan är att låta företagen fritt byta mellan olika K-regelverk. Detta anser vi vara den rätta lösningen att hantera frågan på, nämligen låta företagen avgöra detta själva.

I punkt 2 anges även att byte av K-regelverk innebär byte av redovisningsprincip. Detta behöver inte vara fallet, ett företag kan upprätta sin årsredovisning enligt antingen K2 eller K3 och ändå komma fram till samma resultat och ställning, beroende på vilka transaktioner som förekommer i företaget och vilka principval som skett inom respektive kategoriregelverk. Det som i en sådan situation skulle kunna skilja sig åt är upplysningskraven. Varför ska det då krävas *särskilda skäl* för att få byta från K3 till K2? Om det innebär höga kostnader att byta mellan regelverken säger Bokföringsnämnden indirekt att det innebär höga kostnader att även initialt gå in i ett av regelverken. Detta innebär att kravet på att förenkla och minska de administrativa kostnaderna för företagen har förbisetts i hela sin inriktning på normgivningen. Detta är definitivt inget skäl till att reglera om och när byte mellan K-regelverken kan ske.

Hur kan BFN i punkt 6, ange att alla aktiebolag och ekonomiska föreningar senast 2014 **ska** ha valt K-regelverk när BFN inte får ge ut bindande normer. Detta måste förklaras av BFN.

Punkt 7, detta är inget som BFN vare sig kan eller ska uttala sig om. Företagen måste själva göra denna bedömning eller tillsammans med rådgivare. Kostnaden kan vara ännu högre att ligga kvar i ett regelverk än vad det innebär att byta.

BFN kan inte utgå ifrån att företagen inte gör någon analys vid byte av K-regelverk. I sådana fall skulle företagen inte heller vara kapabla att tillämpa det regelverk de från början valt att följa, punkt 8.

Om BFN ändå låter utkastet bli ett allmänt råd anser vi att konsekvensutredningen punkt 8 tillförs ett uttalande om den merkostnad som uppkommer för företagen och för statsverket när begreppet *särskilda skäl* (punkt 2) skall bedömas av Skatteverket och domstolar. Hela konsekvensutredningen måste dessutom ses över utifrån ovanstående kommentarer. Dessutom anser vi då att byte ska kunna ske från K3 till K2 utan att det finns *särskilda skäl*. I annat fall kan mindre företag tvingas in i K2 på grund av begräsningarna att ta sig ur K3 om de en gång valt det.

Stockholm och Göteborg den 11 november 2012

Sten-Eric Ingblad

Redovisningsexpert, tidigare direktör vid PwC och universitetslektor vid
Handelshögskolan i Göteborg
Sjöbjörnsvägen 66 A, 117 67 Stockholm, 08-449 11 35, 0739-85 32 89
sten-eric.ingblad@telia.com

Pernilla Lundqvist

Adjunkt vid Handelshögskolan i Göteborg samt redovisningsspecialist KPMG
Engelbrektsgratan 6, 411 27 Göteborg, 031-13 83 44, 0709-20 37 22
pernilla.lundqvist@kpmg.se